

Uši

Už jsme doma

1.

Slova buší na zastrčenou petlici zevnitř
jako se oheň dere z kopřivy
Zní to v uších jak nenapsaný dopisy
lítostivý a trochu mstivý

Slova stojí až na úplném okraji řeči
A co je za ním sama netuší
To nás dojíká - proto k sobě potají
nastavujeme svoje uši

2.

Ke dnu padá kámen
Letí jak dým
jenž do ohně zpátky míří

Voda se zavíří
Dno se zpění
a nic už není jak dřív

Ke dnu padá kámen
v piruetách
A do duše strach se plíží

Voda ruce zkříží
nad hladinou
jak ten kdo je spoutaný

Není všechno dílem
nahodilým
I ve vodě kámen tíží

Voda se zavíří
Dno se zraní
A nic už není jak dřív

3.

Zní to jako stín
Nejpotišejším
poutem ke své věci
pevně spoutaný

A zní to jako stín
Nejpokornější
touhou po své věci
tiše zmítaný

Věc své stíny
Neslyší

Zní to jako stín
Dávno vyhaslý
Zní to jako stín když bloudí
sám a sám

A zní to jako stín
Dlouhý vleklý stín
Zní to jako tma podivně
Zářivá

Tma své stíny
Nevnímá

4.

V kamení
není
prý žádné překvapení
Prý se v něm nic
nikdy nemění

A tak když
slyší
někdo hlasy v kamení
je to asi
špatné znamení

A co když
není?
Co když tohle znamení
je tím co nás náhle promění?

Co nás náhle promění!

5.

Ke dnu padá kámen
Letí jak dým
jenž do ohně zpátky míří

Voda se zavíří
Dno se zpění
a nic už není jak dřív

Ke dnu padá kámen
v piruetách
A do duše strach se plíží

Voda ruce zkříží
nad hladinou
jak ten kdo je spoutaný

Není všechno dílem
nahodilým
I ve vodě kámen tíží

Voda se zavíří
Dno se zraní
A nic už není jak dřív

6.

A tak
uši učí uši poslouchat!